

نویسنده: ویجی پراشاد «Vijay Prashad» .
منبع و تاریخ نشر: نیوز کلیک «2022-02-15» .
برگردان: پوهندوی دوکتور سید حسام «مل» .

سرنوشت وحشتناکی که مردم افغانستان با آن روبرو هستند

The Terrible Fate Facing the Afghan People

منبع عکس: DVIDSHUB – CC BY 2.0

در 8 فبروری « 2022 »، یونیسیف (صندوق کودکان سازمان ملل متحد) افغانستان مجموعه ای از توثیقات های تلخ را ارسال کرد. یکی از توثیقات ها که شامل عکسی از کودکی بود که روی تخت بیمارستان دراز کشیده و مادرش در کنارش نشسته بود، می گفت: «سوری دو ساله که اخیراً از اسهال آبکی حاد بهبود یافته، به بیمارستان

بازگشته است و این بار از ادم «تورم ویا پندیدگی» ضایعات عضلی رنج می‌برد. و مادرش در دو هفته گذشته با نگرانی در انتظار بهبودی سوریا بوده است. مجموعه توثیت های یونیسیف افغانستان نشان می‌دهد که سوریا در رنج خود تنها نیست. بر اساس گزارش یونیسیف، «از هر سه دختر نوجوان، یک دختر از کم خونی رنج می‌برد» و این کشور با «یکی از بالاترین نرخ‌های کوتاه قدی «قد کوتاه» در جهان در کودکان زیر پنج سال: 41 درصد» دست و پنجه نرم می‌کند.

داستان سوریا یکی از میلیون هاست. در ولایت ارزگان، در جنوب افغانستان، موارد سرخک به دلیل کمبود واکسن در حال افزایش است. موضوع توییت مربوط به سوریا از یونیسیف افغانستان یادآوری تلخ دیگری در مورد شدت وضعیت در کشور و تأثیر آن بر زندگی کودکان بود: «بدون اقدام فوری، 1 میلیون کودک ممکن است بر اثر سوء تغذیه حاد جان خود را از دست بدهند.» یونیسیف اکنون «خمیر بادام زمینی «مومپلی» پر انرژی» را برای جلوگیری از فاجعه توزیع می‌کند.

در همین حال، سازمان ملل متحد هشدار داده است که تقریباً 23 میلیون افغان - تقریباً نیمی از کل جمعیت کشور - «با سطح بی سابقه ای به گرسنگی حاد روبرو هستند.» در اوایل سپتامبر، حتی یک ماه پس از به قدرت رسیدن طالبان در کابل، برنامه توسعه سازمان ملل متحد اشاره کرد که «کاهش 10 تا 13 درصدی تولید ناخالص داخلی می‌تواند در بدترین حالت، افغانستان را به پرتگاه فقر جهانی نزدیک کند. - نرخ فقر 97 درصدی تا اواسط سال 2022 قابل پیش بینی است.

بانک جهانی محاسبه دقیقی از میزان کاهش تولید ناخالص داخلی افغانستان ارائه نکرده است، اما سایر شاخص‌ها نشان می‌دهند که آستانه «بدترین سناریو» احتمالاً قبلاً گذشته است. هنگامی که غرب در پایان ماه اگست 2021 از کشور فرار کرد، بخش بزرگی از بودجه خارجی که تولید ناخالص داخلی افغانستان به آن وابسته است، با سربازان ناپدید شد: 43 درصد تولید ناخالص داخلی افغانستان و 75 درصد از بودجه عمومی آن که از محل تامین می‌شد. آژانسهای امدادی یا دونه‌ها، یک شبه خشک شدند.

احمد رضا خان، کلکسیونر (گمرک) در خیبر پختونخوا در پاکستان، می‌گوید که صادرات از کشورش به افغانستان 25 درصد کاهش یافته است. او می‌گوید که بانک دولتی پاکستان «در 13 دسامبر سیاست جدیدی را برای صادرات به افغانستان معرفی کرد» که از تاجران افغان می‌خواهد تا قبل از ورود به کشور، نشان دهند که برای خرید کالاهای پاکستان دلارهای آمریکایی در دست دارند، که تقریباً غیرممکن است. از زمانی که طالبان «استفاده از ارز خارجی» را در کشور ممنوع کرده‌اند، برای بسیاری از تاجران نمایش داده می‌شود. این احتمال وجود دارد که افغانستان با وضعیت کنونی آن از فقر جهانی فاصله چندانی نداشته باشد.

در 26 جنوری 2022، آنتونیو گوترش، دبیرکل سازمان ملل متحد، گفت که «افغانستان از نوک یک نخ آویزان است» و در عین حال به «انقباض 30 درصدی تولید ناخالص داخلی آن اشاره کرد.

تحریم ها و دلار:

در (7 فبروری 2022)، سهیل شاهین، سخنگوی طالبان به اسکای نیوز گفت که این وضعیت خطرناک که منجر به گرسنگی و بیماری در میان کودکان در افغانستان می شود، «نتیجه فعالیت های ما [طالبان] نیست. این نتیجه ویا ماحصل تحریم های اعمال شده بر افغانستان است.

در این مورد شاهین درست میگوید. در اگوست 2021، دولت ایالات متحده 9.5 میلیارد دلاری را که بانک مرکزی افغانستان (دا افغانستان بانک) در بانک مرکزی نیویورک نگهداری می کرد، مسدود کرد. در همین حال، اعضای خانواده قربانیانی که در حملات 11 سپتامبر جان خود را از دست دادند، از "لیستی از اهداف" از جمله طالبان به دلیل تلفات خود شکایت کرده بودند و دادگاه ایالات متحده بعداً حکم داد که به شاکیان یاشکایات کنندگان رخداد «11 ماه سپتامبر» "خساراتی" پرداخت شود که اکنون بالغ بر 7 بیلیون دلار است اکنون که طالبان در افغانستان قدرت دارند، به نظر می رسد که دولت بایدن در حال حرکت به سمت «پاک کردن یک مسیر قانونی» برای ادعای 3.5 میلیارد دلار از پول سپرده شده در بانک فدرال رزرو «Reserve» برای خانواده های قربانیان 11 سپتامبر است.

اتحادیه اروپا نیز از این اقدام پیروی کرد و 1.4 میلیارد دلار کمک دولتی و کمک های انکشافی به افغانستان را که قرار بود بین سال های 2021 تا 2025 پرداخت شود، قطع کرد. مراکز صحتی که به حدود 30 میلیون افغان خدمات رسانی می کنند. در اینجا لازم به ذکر است که جمعیت کل افغانستان تقریباً 40 میلیون نفر است که به این معنی است که اکثر افغان ها به دلیل این تصمیم دسترسی به خدمات صحتی را از دست داده اند.

در تمام دوره 20 ساله اشغال افغانستان توسط ایالات متحده، وزارت صحت عامه به ترکیبی از کمک های مالی اهداکنندگان و کمک های سازمان های غیردولتی (NGO) متکی بود. بر نتیجه این بودجه بود که افغانستان در طول سروی مرگ و میر در افغانستان در سال 2010 شاهد کاهش مرگ و میر نوزادان و نرخ مرگ و میر مادران بود. متخصصان مراقبت های صحتی از افغانستان و پاکستان بر اساس تحلیل خود از چگونگی درگیری در افغانستان می نویسند: «بسیاری از تأسیسات مراقبت های اولیه صحتی به دلیل ناامنی، کمبود زیرساخت ها، کمبود کارکنان، آب و هوای بد، مهاجرت و جریان ضعیف بیماران، کار نکردند. «بر» ارائه خدمات سلامت مادر و کودک» تأثیر گذاشت.

در امتداد جاده شهید مزاری قدم بزنید

در «8 فبروری 2022»، یکی از دوستان افغان که در امتداد جاده شهید مزاری در کابل کار می کند، مرا برای پیاده روی مجازی - با استفاده از گزینه ویدیو در تلفنش - به این نقطه شلوغ شهر برد. او می خواست به من نشان دهد که حداقل در پایتخت مغازه ها

اجناس دارند، اما مردم پولی برای خرید ندارند. ما در حال بحث بودیم که سازمان بین المللی کار چگونه تخمین می زند که اکنون نزدیک به یک میلیون نفر تا اواسط سال از کار خود اخراج خواهند شد، که بسیاری از آنها زنانی هستند که از محدودیت های طالبان بر زنان شاغل رنج می برند. او به من می گوید که افغانستان با ترکیبی از کمبود اشتغال و کمبود پول نقد در کشور به دلیل تحریم های غرب در حال نا بودی است.

ما در مورد پرسنل مسئول امور مالی طالبان صحبت می کنیم، افرادی مانند ملا هدایت الله بدری وزیر دارایی و شاکر جلالی رئیس بانک مرکزی افغانستان. بدری (یا گل آغا) پولدار یا وزیر مالیه طالبان است، در حالی که جلالی در بانکداری اسلامی متخصص است. شکی نیست که بدری فردی مدبر است که زیرساخت های مالی طالبان را توسعه داده و در مورد امور مالی بین المللی در بازارهای غیرقانونی اطلاعات کسب کرده است. دوستم گفت: «اگر تحریم ها باقی بماند، حتی باهوش ترین و آگاهترین فرد هم نمی تواند کاری انجام دهد». او می دانست. او در افغانستان در بانک کار می کرد.

چرا صندوق امانی بازسازی افغانستان (ARTF) بانک جهانی نمی تواند برای انتقال پول به بانک ها استفاده شود؟ "او درخواست کرد. این صندوق، مشارکت بین بانک جهانی و سایر اهداکنندگان، که در سال 2002 ایجاد شد، دارای 1.5 میلیارد دلار بودجه است. اگر از وب سایت ARTF بازدید کنید، یک روزر تلخی را دریافت خواهید کرد: «بانک جهانی پرداخت ها را در عملیات ما در افغانستان متوقف کرده است». به دوستم می گویم که فکر نمی کنم بانک جهانی این دارایی ها را به زودی آزاد کند. او در حالی که از کنار بچه هایی که کنار خیابان نشسته اند رد می شود، می گوید: «خب، پس ما از گرسنگی می میریم».

----- **با تقدیم سلامها «2022-02-20»**